

Resumé:

Téma své diplomové práce jsem zvolil s ohledem na aktuálnost tématu vyplývající z rekonstrukce soukromého práva. Institut svěřenství se v českých zemích objevoval již od počátku devatenáctého století a nyní zažívá svůj kontroverzní návrat. Ačkoliv je úprava svěřenských fondů ve své aktuální podobě obhajována autory nového občanského zákoníku, odborná veřejnost ji tvrdě kritizuje a jedná se o návrzích na zrušení úpravy svěřenských fondů či o její novelizaci.

Diplomová práce je rozdělena do deseti tematických kapitol. Po úvodu vysvětlují prvopočátky institutu svěřenství v římském právu, a to v úpravě fideikomisu a jeho vývoji. Jelikož úprava svěřenských fondů vychází z úpravy quebeckého občanského zákoníku, který byl velmi ovlivněn institutem trustu, věnuji se ve třetí kapitole institutu trustu v zemích common law. Kapitole rovněž věnuji quebeckému občanskému zákoníku, neboť český zákonodárce jej pojal za hlavní inspirační zdroj.

Po dobu absence úpravy svěřenství v českém právu, bylo možné zakládat cizí trusty na území České republiky dle úpravy obsažené v Haagské konvenci. Právě proto se v páté kapitole věnuji úpravě trustů v zahraničí. Šestá a sedmá kapitola jsou věnovány úpravě svěřenství v novém občanském zákoníku a praktické využitelnosti svěřenského fondu z hlediska dlužníka i věřitele. V následující kapitole se věnuji otázce daňové zátěže svěřenských fondů v českém právním prostředí.

V práci se snažím poukázat na některé vady, které stávající úprava svěřenských fondů obsahuje, proto se v deváté kapitole zabývám rovněž postojem odborné veřejnosti k tomuto tématu.

Závěr pojednává o vhodnosti tohoto institutu pro českou společnost, avšak pouze v případě, že dojde k jeho novelizaci a nová úprava tak bude reflektovat společenský vývoj za posledních padesát let, na který, dle mého názoru, autor stávající úpravy v NOZ zapomněl.